

עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל)
נובמבר-דצמבר 2023

ציור קיר המדגה: אייל טאוב
נובמבר 2023

ברכה לחיילים, לחיילות, לכוחות הביטחון

אתם שעסוקים ימים ארוכים בשמירה והגנה, על
הגבולות של המדינה והקיבוץ, נלחמים ברצועת
עזה או בגזרות אחרות.
אנשי סדיר ומילואים, מתנדבים ומחויילים.
לכולכם – שלוחה ברכה הנאמרת בקול חרישי,
חיזרו בריאים ושלמים. שימרו על גופכם ונפשכם.
מי יכול לשער מה המראות שאתם רואים,
והמעשים שאתם לוקחים בהם חלק, ואלו חוויות
תיקחו עמכם הביתה. מה ייצרב, מה ישאיר חותם,
מה יחזור בחלומות.

אחרי מלחמת ששת הימים כתב דוד עתיד את
השיר "הייתי נער". השיר מתאר לוחם שחוזר
מהמלחמה והוא אחר: "הילוכו כבד וחתומות פניו".
הברכה והתפילה לכם – חיזרו במהרה אל חייכם
הקודמים, אל התוכניות והמעשים. ספרו למשפחות
ולחברים על המלחמה, שתפו והסתייעו אם צריך.
אנחנו איתכם בלבנו ומחשבותינו.

סמדר יחיאלי בשם קהילת ניר דוד

עיצוב הברכה: יעל קרונר

מה בעלון

זהו עלון כפול; חודשים נובמבר ודצמבר מופיעים זה אחר זה.

בחודש הבא ייצא עלון חגיגי לרגל חג הקיבוץ.

בתקופה זו התגייסו לצה"ל: **עומרי סגל ועדי פירדמן**. מאחלים לכם שירות משמעותי ובטוח.

כמו כן השתחררו לאחרונה: **רנה מסקין וים שדמי**. עלו והצליחו.

שנשמע רק בשורות טובות, קריאה נעימה.

סמדר יחיאלי

עלונים מס. 11-12 בשנת 2023, מס. 12-2311 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי קלס / אייל טאוב / ברכה רפמן / הילה דגני
מוטי שחר / סיון ורניק / ענת שורץ-גדה / רוני גופר / שאול גולומב
שלמה גלזר

מברכים: משפחת ברקוביץ' / משפחת גרינברג / משפחת מידה (שרית ועדי)
משפחת רוזנפלד / משפחת ששון (ענבל ואופיר) / רוני בקל
עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה

ציור קיר: אייל טאוב

עיצוב ברכה לחיילים: יעל קרונר

צילומים: חנן יחיאלי / פרטיים / תרבות

הפקת העלון בגרסת עיתון: כרמית מוזר-נגלר

תודה מיוחדת ליהודית אייל, ארכיונאית הקיבוץ, על החומרים ועל ההגהה

עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

היה נביא בעירו – שלמה גלזר מראיין את שאול גולומב

כשהוא נושק לשנתו השמונים וחמש עומד **שאול גולומב** לסיים בימים אלו 40 שנות ניהול ומעורבות בניר עותק. בקרוב הוא עומד לסיים תקופה של כ- 24 שנים בהן כיהן כיו"ר הכלכלי של הקיבוץ.

מבחינתו האישית ומבחינת הקיבוץ – זוהי סיומה של תקופה. הלכתי אליו לריאיון סיכום ראשוני.

ממש לפני מספר שבועות נפל בניר עותק דבר – שאול גולומב, מי שהקים וניהל את המפעל בעשר שנותיו הראשונות ואח"כ למעט תקופה קצרה כיהן כיו"ר מועצת המנהלים שלו, סיים את תפקידו והוחלף ע"י **אייל טרייבר** (בן בית אלפא). בתקופה הקרובה כאמור (עוד לא נקבע מועד מדויק) הוא אמור לסיים גם את תפקידו כיו"ר העסקי של הקיבוץ.

ניר עותק הקמה:

העיסוק בהקמת ניר עותק החל 1983. היזם היה **ישראל אייכנוולד ז"ל**. "באותו זמן אני הייתי בכלל בדומיניקנה יחד עם משפחתי בפרויקט חקלאי", מספר שאול, "בנינו שם מנפטה. ברגע שהפרויקט הסתיים והמנפטה הייתה מוכנה להפעלה, מחירי הכותנה נפלו וכל העסק הפך ללא כדאי. יום אחד, בשעה שלוש לפנות בוקר", הוא נזכר, "**גיורא דגן ז"ל** שהיה אז מזכיר הקיבוץ התקשר אלי ומספר לי שהקיבוץ החליט להקים מפעל לייצור ניר העתקה כימי ומככים שאני אבוא לנהל אותו. אמרתי לו שאין לי מושג על מה מדובר כי לא הייתי בתמונה. הוספתי שאני חוזר בקרוב ואז אלמד את הנושא. אחרי ארבעה חודשים חזרנו לארץ, עשיתי סיבוב עם ישראל באירופה כי היה מדובר במפעל ייחודי וחדש. מה שהנחה אותי הייתה התפיסה שהמפעל שיבחר חייב להיות גדול ורציני, שיוכל להוות את הגורם הכלכלי המרכזי בקיבוץ. המשבר הכלכלי בארץ ובקיבוצים שהתפרץ בסוף שנות ה-70 של המאה הקודמת הקשה מאוד על בדיקת כדאיות כלכלית ובדיקות נוספות, כי כל יום שער הדולר ביחס לשקל השתנה בגלל האינפלציה המטורפת. אנחנו חתמנו עם חברה שוויצרית שגם נתנה לנו אשראי למימון הציוד שמכרה לנו. הייצור הבסיסי של המפעל היה נייר העתקה כימי שהחליף את נייר הקופי שהיה מקובל אז. אחר כך התברר שגם מפעלי "נייר חדרה" קנו מכונה כזאת ומתכוונים גם הם להיכנס לתחום. איתם לא יכולנו להתחרות, אז סגרנו איתם שאנחנו נייצר והם ישווקו. וככה זה עבד כעשר שנים עד שהחלטנו ל"היפרד" מהם ולשווק בעצמנו."

1986 [ארכיון ניר דוד]

מדבקות

"באמצע שנות ה-90 נכנסו מדפסות הלייזר המהירות לשוק והביקוש לניר העתקה הלך וירד, הבנו שחייבים למצוא מוצר נוסף. במהלך החיפוש של מוצרים חדשים חשבתי שצריך להיכנס לתחום חדש שמבוסס על הטכנולוגיה דומה לשלנו וייצור המדבקות שנשען על שוק גדול ומגוון מאוד. כאמור עם טכנולוגיה די דומה, כולל החיתוך והאריזה. מהנדס הכימיה של המפעל דאז רוג'ר התנגד והתפטר ואורי כרמל שסיים בדיוק את לימודיו בטכניון הצטרף והפך להיות הכימאי של המפעל. כשנכנסנו לבדיקה רצינית התברר לנו שיש שני קיבוצים שבודקים גם הם אפשרות להיכנס לייצור מדבקות.

אחד בצפון שלא היה רציני ומפעל "תדביק" בשדה בוקר שכבר ייצר וייבא סוגים שונים של נייר להדבקה. נפגשנו איתם ואמרנו להם כי אם הם נכנסים לזה אנחנו לא נתחרה בהם כי אין מקום לשני מפעלים בארץ, אבל אם הם מחליטים בשלילה – שיודיעו לנו. כעבור 8 חודשים בערך הם הודיעו שהם החליטו לא להיכנס לתחום והשאר היסטוריה. רכשנו מכונה יד שלישית מחברה בלגית והתחלנו לעבוד. המכונה הזאת ייצרה רק מדבקות מנייר. אגב, המכונה זאת עובדת אצלנו עד היום.

בשלב הזה סיימתי את הקדנציה שלי כמנהל המפעל (שאלו כיהן כחמש שנים כמנכ"ל ונבחר לעמוד בראש ארגון הדיקלאים ו-8 שנים מנכ"ל המפעלים האזוריים. בשני תאגידי אלה עסק רבות בהסדרת המערכת הכספית שלהם). **מוטי שחר** שהיה אז מנהל השיווק נבחר להחליף אותי. היו"ר היה חיצוני, אבל אני נשארתי בעניינים. באותה עת התחלנו לבדוק ולהיכנס לתחום האיכותי יותר של מדבקות מפלסטיק שערכן היה גבוה יותר ממדבקות מניר. אחרי תקופה מסוימת נבחרתי להיות יו"ר מועצת המנהלים ו**רן שריג** מונה למנהל המפעל. התחלנו לייצר על המכונה הישנה גם מדבקות מפלסטיק.

נושא המדבקות נתן דחיפה גדולה למפעל והביא לכניסת שורה של מוצרים בתחום, כולל המדבקה המיוחדת לאריזות הכותנה של משמר העמק. היום רישום הפטנט של משמר העמק פג תוקפו ורואים את הסינים בשוק וזאת בהחלט מגמה בעייתית. בסה"כ יש לנו היום כ-300 סוגים שונים של מדבקות ואנחנו המפעל היחידי בישראל. הבעיה העיקרית שלנו היא חוסר הצלחה להיכנס לשיווק באירופה כי על השוק שם שולטים שני מפעלי ענק שקשה מאוד להתחרות איתם. היום אחרי כמעט 40 שנים, ניר עותק הוא בסה"כ מפעל בינוני (מחזור שנתי של 180 מיליון ₪), אבל בהחלט יעיל ורווחי. למנהלי המפעל היום ברור שצריכים למצוא מוצר או מוצרים נוספים, אנחנו משקיעים בזה מאמץ וכסף רב.

אם בתחילת הדרך עובדי ניר עותק היו כמעט על טהרת חברי הקיבוץ, כולל אלו שיצאו להשתלמות איך להפעיל את המכונות בגרמניה, היום עובדים במפעל כ-120 עובדים, מהם כ-20 חברי קיבוץ. מסיבות שונות ומשונות בני הקיבוץ וחבריו אינם מוצאים עניין ולא נקלטים בעבודה במפעל שהוא כאמור הענף המרכזי בכלכלת הקיבוץ.

לסיכום החלק הזה בריאיון, איזה מפעל אתה מעביר ליו"ר החדש?

"המפעל יציב ויושב על יסודות בריאים, כוח אדם מקצועי ומסור למפעל. אין ספק שיש פוטנציאל גדול לפיתוח. כיום המפעל ניצב בפני פיתוח המוצר הבא כדי להבטיח את המשך הרווחיות והאפשרויות לצמוח ולגדול. זה האתגר שעומד בפני ההנהלה ונקווה שהיא תצליח."

יו"ר עסקי – סיכום 2023

מנir עותק עברנו ל"כובע השני" של שאול כיו"ר הכלכלי של הקיבוץ. שנת 2023 שהחלה כעוד שנה כלכלית טובה ומסתיימת כשמלחמה שאף פעם לא די לה, משתוללת בדרום עם מבט צפונה.

"בסה"כ השנה היא אתגרית ומיוחדת, "הוא אומר.

"בניר עותק מסתמנת שנה טובה, מתמודדים עם תנודתיות גדולה מאוד בשערי המטבע וזה משפיע על עלויות המלאים, אבל בסה"כ השנה מסתמנת כשנה טובה.

בתיירות – שלושת החודשים הראשונים של השנה היו טובים. המצב מורכב בגלל המלחמה. אנו עוסקים בשנים הקרובות בהקמת שותפויות עם קיבוצים נוספים להקמת אתרי גלמפינג יחד איתם. בחקלאות מסתמנת גם שנה טובה.

המדגה מסיים שנה טובה משמעותית לעומת שנה שעברה; מתקן הברמונדי עלה על פסים רווחיים. בסה"כ אחרי שנים לא פשוטות, הענף התייצב ומשתפר. בימים אלה סגרנו את חברת "נמר" (לייצור כופתיות לדגים) בהסכמה בין שלושת השותפים.

בגד"ש – במנגו הייתה שנה סירוגית כך שהיו קצת פחות הכנסות אבל עדיין העונה סבירה. גידולי שדה נוספים ייצבו את התוצאות העסקיות הטובות של הענף.

לסיכום – יש לנו משק שמבוסס על שלוש רגלים (תעשייה, תיירות וחקלאות), כך שהבסיס הכלכלי הוא טוב ויציב."

מה בעצם תפקידו של העיקרי של היו"ר העסקי?

"לדעתי בעיקר לדאוג לבחירת מנהלים טובים לתאגידים ולתת להם לעבוד, לשמור שלא יחרגו מהמדיניות הכללית ולפתח כל אחד בתחום שבו הוא נמצא. אני חושב שבזה הצלחתנו – יש לנו מנהלים טובים מאוד והפעילויות השונות נמצאות בידיים אחראיות וטובות. החל מהמנהל העסקי יפתח רון, שהוא גם היו"ר של הגד"ש והמדגה ומוביל את פיתוח יצור האנרגיה החלופית. אורי כרמל בניר עותק, ירון מלכין במדגה, אלון רב טל בגד"ש וחלי יעקבס בתיירות. רמת הניהול האיכותי באה לידי ביטוי בתוצאות לאורך השנים. מגוון העסקים שבנינו – חקלאות, תעשייה ותיירות נותנים לנו בטחון כלכלי וכספי.

בהקשר הזה חשוב לציין, כי המערכת הניהולית/כלכלית שלנו היא יוצאת דופן בתנועה הקיבוצית כולה. כשנחתם הסדר הקיבוצים היה לנו חוב גדול מאוד, מרביתו לבנק הפועלים, שנבע בעיקר מההשקעה הגדולה בנייר עותק. התוכנית הכלכלית של הממשלה לייצוב הבנקים שהעלתה את הריביות על ההלוואות, הביאה אותנו לחוב גדול מאוד. בהסדר הקיבוצים נמחק לנו חצי מהחוב ואת השאר הוטל עלינו להחזיר במשך 13 שנים עד 2013, כל שנה כמה מיליוני שקלים. כשחתמנו על ההסדר החלטנו בקיבוץ "לעולם לא עוד", ידענו שאם ניפול עוד הפעם אף אחד כבר לא יעזור לנו. כדי להבטיח זאת, החלטנו לשנות את המבנה של המתחם העסקי של הקיבוץ, ביטלנו את תפקיד הגזבר והפרדנו את המערכות הכספיות של המגזר העסקי מהקהילה. המטרה הייתה ברורה וחדה, כל עסק יתנהל כספית באופן עצמאי ובאחריות ויבטיח שהקהילה תחיה ממקורותיה. תאגיד שאין לו כסף – נסגר. המבנה הזה עובד היטב עד היום. אף אחד בקיבוץ כבר לא זוכר את הגזבר שתפקידו היה לגלגל את הכספים בין המערכות השונות."

איך מסכמים תקופה כל כך ארוכה?

"האמת, אני לא יודע מה להשיב. אני כבר לא זוכר את עצמי עושה משהו אחר, או קם בבוקר ללא אחריות על מה שקורה כאן בתחום הכלכלי. מה שחשוב לי לומר, אני רואה בצורת הארגון שהקמנו כאן חשיבות רבה ומקווה שמי שיחליף אותי כיו"ר עסקי ישמור על המערכת הארגונית שיצרנו כאן כי היא הוכיחה את עצמה."

שלמה: מילה אישית שלי לסיום:

אנחנו כחברה לא ממש חזקים במחמאות או הבעת הערכה ושבחים לחברים שלנו, אבל נדמה לי, כי שאול או "אולי" כפי שהוא מכונה אצלנו, היה משרת ציבור במובן הכי נכון וראוי של המילה. צנוע, עניו, הגון, יסודי, יורד לפרטים, נחוש ויודע לקבל החלטות קשות כשצריך. הקיבוץ וטובת חבריו עמדו תמיד בראש מעייניו והנחו אותו בהחלטות ומעשים. קצרה היריעה במסגרת ריאיון בעלון הקיבוץ להביע את ההערכה והתודה שכולנו חייבים לתרומתו הייחודית לקיבוץ, שהיא חריגה ויוצאת דופן גם בקנה מידה של התנועה הקיבוצית כולה. במשך עשרות בשנים הוא היה בכל צומת משמעותית בחיי בקיבוץ; החל מגזבר וריכוז המשק, אח"כ הקמת וניהול ניר עותק, בהמשך כיו"ר עסקי ויו"ר "ניר עותק", הגד"ש והמדגה בשנים הקשות מאוד של משבר כלכלי, כשהיינו על סף פשיטת רגל כלכלית, גיבוש "הסדר חובות הקיבוצים, והעמידה בו, המעבר מקיבוץ שיתופי למתחדש, ומשבר ה"אסי". ובראיה כוללת – הפיכת הקיבוץ במשך השנים מקיבוץ "קשה יום" לקיבוץ מבוסס כלכלית וחברתית. אני בטוח שתימצא הדרך הראויה להודות לו על כל השנים האלו.

שלמה גלזר

תרבות בימי מלחמה – נובמבר 2023

חודש נוסף של מלחמה עבר עלינו. ימים של חשש, חוסר ודאות, עצב, ובצידם גם ניסיון לחזור לשגרה כלשהי. אנחנו בתרבות המשכנו בשלנו, מנסות ליצור מעט הפוגה בתוך היומיום הלחוצ ומלא החרדה.

חודש נובמבר היה מלא בפעילויות שונות ומגוונות. הופעות מוסיקה, ביניהן: להקת "הדג נחש", בנות ה"בריגדה של אהבה", להקת הבית, להקת פונץ', טל מוסרי ועוד. הגיעו אלינו גם שתי הופעות מחול מופלאות: להקת המחול הקיבוצית ולהקת המחול של משגב וגם הרצאות מעניינות ומעשירות למבוגרים.

להקת המחול הקיבוצית

יצירה משותפת בספרייה

נובמבר-דצמבר 2023

פעילות מיוחדת שזכינו ליהנות ממנה הייתה סלון/נע. זהו מרחב אמנותי/הפגתי מבית "זומו - המוזיאון שבדרך", שמביא פעילויות אומנות שונות ומגוונות למבוגרים וילדים. המתחם נבנה כמספר אזורי סלון, בתוכם התחלפו הפעילויות. היו שם מייצגים אמנותיים, עבודות וידאו, מופעי מוסיקה, מחול ותיאטרון (פלמנקו, כנרית, תיאטרון לילדים, להקת מדורת השבט) וסדנאות יצירה ייחודיות ומופלאות. הייתה חוויה נהדרת לכל הגילאים!

סלון נע – צילום שמרית ויינר

בתחילת החודש, יחד עם כל המדינה, ציינו גם אנחנו בטקס קצר 30 יום לשבעה באוקטובר, לאותה שבת שחורה בפרוץ המלחמה. הטקס, ששילב את קהילת המפונים אצלנו, היה מרגש ומאחד מאוד. נתן לכולנו רגע לעצור, להזכיר, לחשוב ולחבק. אנו מודות לכל מי שלקח חלק ועזר בבניית הטקס וקיומו.

תודה מיוחדת מוקדשת לעמרם שורר, שבנאמנות רבה מציב ומניף את הדגלים ברחבי הקיבוץ בכל פעם שרק נבקש.

מצורפות מילותיה של סיון ורניק, מקיבוץ יד מרדכי, שנמצאת אצלנו בקיבוץ מתחילת המלחמה.

כתבה סיון ורניק (יד מרדכי) לטקס לציון חודש לשבת 7.10

יום שישי השישה באוקטובר 2023, צפון הנגב לבוש בצבעי הסתיו במלא הדרם. החצבים עדיין בפריחתם וריח פירות ההדר מבצבץ באוויר. ביתרונות שמורת הטבע בארי, גבעות גברעם, שמורת כרמייה ונחל הבשור... אחת הגלויות היפות בארץ ישראל שלנו.

זהו ערב חג שני, סוכות מקושטות פזורות במרחב, משפחות מתאחדות לרגעים של ביחד.

אווירת חג שגרתית ושלווה נחה בבית שלנו.

איכשהו, מצאנו תמיד את היכולת לפלס לנו חיים שגרתיים בתוך עשן ההתפרעויות על הגדר, קולות "צבע אדום" מעת לעת כאילו היו הם מנגינת חיינו, והטקסטים באפליקציות המקומיות: "חמאס מבצע אימונים על כן נשמעים הפיצוצים".

ואז הוא הגיע... משב הרוע בעוצמות הכי גבוהות שמוח אנושי לא יכול היה לדמיין, הגיח אל הגדרות וקשקש בצבעים עזים על הגלויה היפה שלנו.

בבוקרה של השבת יוצא בן אנוש בכוונה מודעת ובהתלהבות גדולה למסע מפלצתי של הרג, שריפה, התעללות וחטיפה של אזרחים חפים מפשע – זקנים, נשים וילדים.

אל מול הרוע הזה התייצבו כחומת מגן חברי כיתות הכוננות ביישובים, כוח אבטחה מצומצם שייעודו היה לפעול במהירות תוך מענה ראשוני לאירוע ביטחוני עד להגעת כוחות נוספים.

כן, הם היו מוכנים! במחשבה, באימונים בכוונה מלאה לשמור על הבית.

הם עשו זאת בגבורה ובעוז וחלקם לחמו עד טיפת דמם האחרונה. עוד נשוב לשאול ולהעמיק איך ולמה עמדו שם שעות ללא גיבוי, אך כעת נמשיך את דרכם, כולנו, במלחמה על הבית.

ומאז אנחנו אוספים את השברים, מנסים למצוא את המילים, שומעים את העדויות מקרוב ומרחוק. פליטים בארצנו, עצובים על חברינו ומודים על קיומנו. חולמים יום, יום על החזרה לגלויה היפה ההיא שהשארנו מאחור.

אנו מחזקים את כוחות הבטחון בכל הגזרות על הדבקות במשימה, על הרעות ועל הנחישות.

אתכם קהילת ניר דוד ועם כל אלו שפתחו את דלתם, את ליבם, את פיהם ופיזרו מילים טובות ומעשים טובים.

....

את המנגינה הזאת

אי אפשר להפסיק,

את המנגינה הזאת

אי אפשר להפסיק,

מוכרחים להמשיך לנגן

מוכרחים להמשיך לנגן,

מפני שאת המנגינה הזאת

אי אפשר להפסיק.

("מוכרחים להמשיך לנגן" הוא פזמון שכתב עודד פלדמן
בשנת 1974, חודשים ספורים אחרי מלחמת יום הכיפורים).

מאחלות שישובו אלינו ימים של שקט.

הילה וענת.

שיחה עם אייל טאוב – אמן ציורי קיר

ספר על הפעילות הקהילתית – צביעת ציור קיר על מבנה המדגה

היוזמה לציור הקיר הגיעה ממני. אחותי שגרה בחפציבה חיברה אותי אל **כלנית מלכין**. קיבלתי ממנה מספר צילומים של קירות פוטנציאליים, ובחרנו יחד את הקיר של המדגה. את הסקיצה לציור הכנתי בבית, ורק כשהגעתי הנה פיזית, הבנתי שהמבנה שייך למדגה. יכול להיות שאם הייתי יודע זאת, הייתי מצייר דגים מעופפים ולא ציפורים...
בצביעת הקיר השתתפו משפחות מהקיבוץ ומשפחות של מפונים. הכנתי סקיצה אופטימית שמתאימה למצב הרגיש ולקהל היעד; ילדים והורים. את הסקיצה העברתי לקיר באמצעות קווי מתאר, שיהיה קל לכולם למלא. בעצם כמו חוברת צביעה, אבל גדולה. הבחירה של הצבעים הייתה שלי, הצובעים היו המשתתפים. למקומות הגבוהים עלו על סולם, ואני השלמתי את החלקים העליונים. כרגע לא כל הקיר צבוע, נראה אם יהיה רצון ותקציב להמשיך בפעילות הזו. הפרוייקט הזה לקח כמה שעות בשבת שמשית. ביום נוסף הגעתי כדי לתקן, לדייק ולנקות.

ספר על תוכן הציור

ציור אופטימי, שמשרה תמימות, לכן יש בו חיית בית כמו חתול, פרחים וציפורים שבמרכזן לב, והן באות לסמל חופש וטבע. בעיני הן ציפורי אהבה.

ספר על עצמך ועל

האמנות שלך

אני אמן של גרפיטי. עוסק גם באיור ועיצוב. לפני 5-6 שנים העברתי את מרכז הכובד האמנותי שלי לציור קירות, ברחובות ערים שונות בעולם. במקור אני מהעמק, גדלתי במושב מרחביה. כשעברתי לתל אביב התחלתי לצייר על קירות באופן לא חוקי, והציור התפתח וגדל, והתחלתי לקבל הזמנות לאירועים ולקחת חלק בתערוכות.

בשנתיים האחרונות אני בנדידה בין ארצות שונות, בא וחוזר. ציירתי על קירות בתורכיה, בספרד, ביוון, במקסיקו, בקולומביה. גרתי לאחרונה בתאילנד, וגם שם ציירתי ציורי קירות. אני לא מגדיר עצמי אמן מחאה. התחלתי לצייר כתרפיה לעצמי, מתוך רצון להביע את עצמי, בשביל הנשמה. הציור הוא אמנם פומבי, אבל לפחות בהתחלה הוא היה אישי שלי. יש עבודות שנעשות למען הקהילה; לקשט ולשמח, כמו ביפו, היכן שהתגוררתי מספר שנים. יש עבודות בהן אני מבטא רעיונות ועמדות ביחס לאירועים. מקורות ההשראה שלי הם: רוחניות, מיסטיקה, פסיכודליה, ארוטיקה. למדתי תקשורת חזותית בשנקר. שם למדתי איור ועיצוב גרפי. שם הרחוב שלי הוא TAO-B (לאמני גרפיטי יש כינוי שהם נותנים לעצמם, מעין חתימה).

במלחמה הצטרפתי ליוזמה של קבוצות אמני גרפיטי שכתבו בענק על קירות מרכזיים (למשל באילון), כמו המשפט "להחזיר את ענבר הימן", אמנית גרפיטי (בינתיים התקבלה ידיעה על הרצחה, ס.י.).

השתתפתי בפרוייקט של כמה עשרות אמנים, שבו כל אחד בחר ילד חטוף וצייר עבורו ציור קיר. הפרוייקט הזה נעשה במספר רחובות בדרום תל אביב, שם רוכזו הציורים. אני התחברתי לילדה **דפנה אליקים** שכבר הוחזרה יחד עם אחותה הצעירה. אני לא יודע אם היא ראתה כבר את הציור ואם תאהב אותו, כי הוא קצת עצוב. שלחו לי תמונות של דפנה וחומרים נוספים. ציירתי את הפנים שלה (לא בהכרח דומה) והוספתי אלמנטים הקשורים אליה. תחת הציור כתוב באנגלית: "שחררו את דפנה". אוסף הציורים מאוד אקלקטי; חלק מהאמנים בחרו לצייר את הילד, אחרים ציירו את המשחק האהוב עליו, כל אמן הביא את סגנונו שלו.

דפנה אליקים - ציור קיר של אייל טאוב
צילום: דינה שגב

דפנה אליקים מנחל עוז, בת 15

תודה לך אייל, היה נעים להכיר. ציור הקיר מקסים ומלבב.
סמדר יחיאלי

האם אני שווה??? שואלים ילדים את עצמם – ברכה רפמן

בעת הזו, מה לנו לעסוק בחינוך? למי יש זמן ופניות לכך? התלבטתי ובחרתי להעלות על הכתב דברים, אולי יהיה מי שימצא טעם בהם.

בפעם הקודמת הדגש היה על תחושת השייכות כתשובה לשאלה: עד כמה מרגיש הילד שייך ואהוב במשפחה.

הפעם השאלה היא, עד כמה חי הילד עם דימוי עצמי חיובי, עם הרגשה שהוא שווה, שהוא מוצלח. ילד בעל דימוי עצמי חיובי מסוגל להתמודד עם כל מה שהחיים מזמנים לו ופועל לממש את הפוטנציאל שלו.

הכלים שיכולים לעזור לנו לטפח דימוי עצמי חיובי (אלה כלים שטובים לכל זמן ועת):

אנ"י (אהוב, נחוץ, יכול) כל דבר שיכול להראות לילד שהוא אהוב, נחוץ, מועיל: מלים טובות, עזרה במשימות אמיתיות, ופירגון על כל מעשה חיובי.

עידוד: כל דבר שמעלה את ערכו של הילד בעיני עצמו! לא מה שאנחנו אומרים לו, אלא איך הוא חווה ומעריך את עצמו. "איזה יופי!", "אלוף!", "גאון של אמא!" וביטויים דומים טוב לומר, אבל הם אינם מספיקים. עידוד טוב בכל עת וזמן (והוא נחוץ וחשוב במיוחד בשעות של מצוקה כש"לא מצליח"). מרכיביו העיקריים:

כנות – לדבר אמת עם הילד בהתאם לגילו. ילד מרגיש כאשר לא ישרים אתו. חוסר כנות מערער את האימון והביטחון – "לא סומכים עלי" או "אולי סתם אומרים לי דברים".
הקשבה אמיתית – להקשיב עד הסוף! לשאול כדי להבין, לא להתווכח, לא להעיר, לא להציע הצעות. הילד: "היום כעסו עלי בשיעור". ההורה, בסקרנות: "ספר לי מה היה שם?" הילד מספר, ההורה מקשיב.

אמפתיה – לנסות "להיכנס לנעליו" של הילד, ולהבין איך הוא מרגיש. אם הילד לא בדיוק יודע להביע את עצמו, להציע לו בשאלה כפי שאתם מבינים את הרגשתו. לחכות לתשובה. אם לא קלעתם, לנסות שוב עד שמבינים אותו. למשל: "נעלבת ממה שאמרו לך?" או: "אני משער שזה היה מאוד לא נעים, נכון?". כך מראים לילד שהוא לא לבד. זה נוסך בו ביטחון.

להימנע מהשוואות עם ילדים אחרים – כל השוואה המציינת אצל האחרים משהו שהוא כביכול יותר טוב לעומת הילד, מפחיתה מתחושת הערך שלו: "למה החבר שלך יכול תמיד להגיע בזמן ואתה לא?"

להעריך את המאמץ – להצביע על ההשקעה, המקוריות, ההתמדה: הילד סיפר שלא הצליח במבחן למרות שהתכוון אליו הרבה. הילדה סיפרה שהציור עליו שקדה נרטב ונקרע. לאחר השתתפות אמפתית בהרגשה הלא נעימה, להדגיש את מה שהיה חיובי בעצם העשייה: "התכוונת הרבה, ראיתי. אני מאוד מעריך זאת. אתה לומד איך ללמוד וזה הדבר החשוב ביותר", "אני שומע ממך עד כמה השתדלת והתמדת בציור. זה העיקר, ואני מאוד מעריך זאת"

לגיטימציה לכישלון – כישלון ניתפס ונחווה כמשהו אישי והפחתה בערך העצמי ("אני לא מוצלח"). לעומת זאת, לראות את הדבר כאי הצלחה מסיט למקום חדש שיש בו מסר של הערכה לעצם הניסיון, ולכך שמטעויות לומדים. התייחסות כזו מעודדת להתנסות שוב, ולא לחשוב שאם לא הצלחתי, זה אומר שאני לא שווה.

איך מיישמים את הכלים הללו?
חזרה על הכלים ושינונם, מודעות לדרכי תגובה אוטומטיים הקיימים בנו כבני אדם ובחירה בשינוי האוטומט, נכונות לנסות את הכלים "החדשים", עידוד עצמי.
אפשר גם לשוחח עם הילד, ולשאול אותו איך הוא מרגיש עם תגובה כזו או אחרת.
שיהיה בהצלחה!!!

חנוכה

צילום: חנן יחיאלי

תרבות בימי מלחמה – דצמבר 2023

חג הקיבוץ וחג החנוכה

המלחמה עוד בעיצומה והימים אינם פשוטים. המחשבה על חג הקיבוץ וחג החנוכה לוותה בהרבה שאלות ולבטים. איך נכון לחגוג בתקופה זו? האם יש מקום לחגיגות בכלל? איך נשלב את אורחינו שפנו מבתיהם שלהם?

החלטנו לכנס צוות מחשבה, צוות חג שיתווה את הדרך, חברותיו הן: **סיגל כרמל, צילי פרי, תמר מאירי, רותם רישתי ועדי כץ-מגס**. במקביל, פנינו לאורחינו והזמנו אותם למפגש של הקשבה וחשיבה, בו שאלנו כיצד הם חוגגים ביישוביהם את חג החנוכה וכיצד היו רוצים לחגוג כאן השנה. בין כל הרעיונות שעלו, לפתע אחת המשתתפות אמרה: "בעצם, כשאני חושבת על זה, אפילו לא הספקתי לקחת את החנוכייה שלנו...".

צוות החשיבה שלנו התכנס אחרי המפגש הזה, ולמעשה נבנתה תכנית החג על סמך הרעיונות שעלו מהאורחים, יחד עם מסורות הקיבוץ.

הפרוזדור לחג – אירוע ביוזמת ניר עותק

בעקבות השיחה המקדימה עם המפונים, היה לנו ברור שהפרוזדור לחג (אותה מסורת שהתחלנו שבה נכנסים לרוח החג כמה ימים לפני...), יכלול יצירת חנוכיות משפחתיות, במיוחד לטובת אורחינו שאין להם חנוכייה להדליק.

סיגל כרמל, התגייסה יחד עם צוות ניר עותק המופלא, להפקת אירוע מרגש ומחבר לכל הקהילות שכאן. על הצד היצירתי-אומנותי הייתה אחראית **ניצה גור**, שעזרה בתכנון הפעילויות ובארגון האירוע כולו. חדר האוכל התמלא בהורים, ילדים וסבים, שיצרו ופעלו יחד. מגוון הפעילויות ועושר החומרים היו נהדרים, ובכל שולחן פעילות כזה היה מתנדב מניר עותק שעזר והפעיל את הקהל. בין פינות הפעילות היו: הכנת חנוכיות, יצירת סביבונים, צביעת ויטראז'ים ועוד. נודה גם ל**רחל ארטל**, שארגנה שולחן יצירת ויטראז'ים למבוגרים. בסיום, הצוות חילק סופגניות וחם-חם טעים ומתוק.

השנה, ביוזמת אורי כרמל וניר עותק הצבנו בכיכר בכניסה לקיבוץ חנוכייה גדולה, בנויה מיכלים, שדלקה באור לפי נרות החג. על החנוכייה היה סמל הקיבוץ והכתובת "תל עמל".

תודה גדולה לאורי, סיגל, ניצה ולכל צוות ניר עותק הנהדר על ערב מופלא ומהנה!!! זו גם הזדמנות בשבילנו להודות לכם על העבודה בשיתוף פעולה לאורך כל השנה, התרבות זוכה להרבה ציוד וחומרים שניר עותק נותנים לנו, תמיד בשמחה וברוחב לב. על כך, תודה!!

טכס חג הקיבוץ – 87 שנים לתל עמל

בגר שני של חנוכה, יום העלייה לקרקע של ניר דוד התכנסנו בהולצר לחגוג את טכס חג הקיבוץ.

צוות החג בחר לבנות את הטכס השנה בסימן "נקודות של אור בחשיכה", ולפי הרעיון הזה גם נכתבו הברכות לנרות: נר הנתינה, נר האור והרוח, נר תל עמל, נר צה"ל, נר האחדות, נר החקלאות והאדמה, נר החלוצים ויישובי הגבולות, נר התקווה. תודה לשימרת וינר שבחרה וכתבה ברגישות את הטקסטים שהוקראו בטכס.

את הטכס הנחו כרמית מוזר-נגלר ואלון קול, ומלבד הברכות על הנרות, היה כמובן את ריקוד בניית חומה ומגדל המסורתי (תודה לגלי עסיס על העמדת הריקוד!), קטעי שירה ומוסיקה, סרטון שיצרו וערכו הנעורים וסרטון הוקרה לחיילינו אמיצים שערכה גלי אשכנזי. צילי פרי ורון ויטמן בנו יחד את החלק המוסיקלי, הם גייסו כמובן את חברי הלהקה המופלאים שניגנו, שרו, ריגשו וסחפו את כולנו. תודה לצילי ורון על המקצועיות, ועל הבחירות המוסיקליות שתמיד מצליחות להפתיע ולחדש. זהר דגן-אביגד הייתה אמונה על התפאורה המרהיבה, שנתנה את אוירת ראשית תל-עמל לערב כולו. תודה גדולה לזהר!!

תודה מיוחדת לנמרוד וגנר ולצוות שלו, על ההגברה, התאורה וכל החלק הטכני שהם דואגים לו במקצועיות ובמסירות. וכמובן תודה לכל מי שלקח חלק, יצר, ערך, השתתף, רקד, שר, ניגן, קרא, בנה ועזר בהפקת הערב המרגש הזה.

ולבסוף, תודה לעומר טייכנר, שתמיד נכון לקבל ולארח את אירועי התרבות בהולצר.

המירוץ לתל עמל – משחק ניווט קבוצתי/משפחתי

ביום שבת, למחרת טכס חג הקיבוץ, יצאנו למשחק ניווט משפחתי ברחבי הקיבוץ. התחנות במשחק נקבעו לפי שלטי המורשת החדשים שהוצבו באתרים השונים בקיבוץ, ביוזמת רמי דגני. בכל תחנה נשאלה הקבוצה שאלות שונות בקשר לאותו אתר אליו הגיעה ונתבקשה לעשות משימות יצירתיות ומשעשעות.

את המשחק בנתה והפיקה ליאת גרינברג במסגרת עבודתה בחברת "יש לאן". תודה מיוחדת לדודו לבני שעזר בכתיבת השאלות והוסיף למשחק מהידע ההיסטורי שלו.

מעל ל-30 משפחות וקבוצות – במגוון גילאים והרכבים, יצאו והשתתפו במשחק (ולא פחדו להירטב מהגשם!!!). כל הכבוד!!!

הזוכה במקום הראשון הייתה משפחת דגן-אביגד, שהשלימה את המשחק בזמן הקצר ביותר וכמעט ללא טעויות.

מזכירות שעוד לא מאוחר לצאת ולשחק את המשחק, האפליקציה עוד פעילה. מוזמנים לקחת מפה מלוח המודעות שליד תאי הדואר, לסרוק את הברקוד ולצאת לדרך!

מירוץ הלפיד ומצעד האורות

בנר שישי של חנוכה, יצאו נערי הקיבוץ יחד עם ילדי החח"ק למירוץ הלפיד. בארגון של הנעורים הם רצו במרץ ובנחישות את המסלול כולו.

במקביל, בחדר האוכל התכנסו הילדים הצעירים לסדנה של הכנת למפיונים בהנחיית יהודית בז'רנו. הייתה עשייה ויצירה נעימה ופעילה. תודה ליהודית!!!

בשעה 17:00 נפגשנו כולנו – ילדים, נוער ומבוגרים ויצאנו יחד למצעד האורות, שהסתיים בהדלקת נרות משותפת עם ותיקי הקיבוץ מחוץ למדגרה. ולבסוף, התכבדנו בסופגנייה חמה ומתוקה.

ברכה שכתב מוטי שחר

לפני פז'שנים הדליקה תל עמל את האור הראשון בעמק בית שאן.
במשך פז'שנים הובילה ניר דוד (תל עמל) אורות רבים של עבודה ועשייה.
בימים חשוכים אלה נושאת ניר דוד (תל עמל) את לפיד הביחד, העזרה ההדדית, הישראליות.
מי ייתן ולפיד האחדות ימשיך להאיר את דרכנו בקיבוץ ובמדינה ונוכל לומר בקול רם:
"אנו נושאים לפידים בימים שמחים."
כבוד למשתתפי המרוץ, כבוד להולכים בתהלוכה, כבוד לניר דוד (תל עמל), כבוד לקיבוצים
ולעם ישראל. עם ישראל חי!

ועכשיו, משהסתיים חג החנוכה וחג הקיבוץ, אנחנו כבר עם הפנים לט"ו בשבט ואפילו לפורים!!
התחלנו בגיוס צוותים לפורים ילדים ולפורים מבוגרים. המעוניינים לקחת חלק ולהצטרף לאחד
הצוותים, מוזמנים לפנות להילה או לענת (אל תדאגו... אם לא תפנו – אנחנו נפנה אליכם 😊).

לבסוף, שמרו את התאריך – 27.1 – טיול קיבוץ לכבוד ט"ו בשבט.

הילה וענת

רחל חלפי

יש שעה שהכל יושב בתוך
האור
כמו אבן חן בתוך עדי זָהב
אפשר לחפן אור כָּזה
אפשר לאכל אור כָּזה
אפשר לגמע אור כָּזה
אפשר לניע בו לארץ ולרחב
אפשר לשקל אותו בְּזָהב
מלא

נובמבר-דצמבר 2023

חנוכיות תשפ"ד

את חג החנוכה בחרתי לחתום בשלוש חנוכיות שהדלקנו השנה בצותא

חנוכיה מעשה ידיו של נוח
אשכנזי
צילום: תרבות ניר דוד

דגמים של חנוכיות
בפעילות קהילתית
בהפקת ניר עותק
צילום: תרבות ניר דוד

חנוכיה מעשה ידיהם
של עובדי ניר עותק
צילום: תרבות ניר דוד

המגדל השני: חנוכיה
מעשה ידיהם של
חברי הקיבוץ
צילום: חנן יחיאלי

שלמה גלזר – תבורכי תל עמל בנעורים למגדל; סוגיית השכרת דירות

אתחיל בעובדה שאני מניח שאין עליה מחלוקת. מצב הדירות להשכרה שבבעלות הקיבוץ בכי רע שלא לומר מחפיר. הדירות ישנות מאד, אחזקתן עשויה טלאי על טלאי ורובן קטנות ולא מתאימות לצרכים.

למצב עגום זה יש כמה סיבות:

1. **שיוך הדירות** "הוציא" מהמשחק את הדירות הגדולות והמשופצות והעביר אותן לבעלות המשפחות. בשולי הדברים יש לציין כי ההחלטה רבת השנים שלא ל"קלוט" למגורים הורים של חברים אינה מתבצעת, והתוצאה שחלק מהדירות המוצעות להשכרה מאוישות לתקופות ארוכות ע"י ציבור זה.
2. **השקעת חסר** הנמשכת שנים בשיפוץ או הגדלת דירות אלו. למעט שיפוץ בית קומתיים לפני מספר שנים, קשה להצביע על השקעה בנושא למעט תחזוקה שוטפת מינימלית.

נדמה לי כי ברור לכול שהנושא מחייב שינוי משמעותי ויפה שעה אחת קודם.

מה עושים?

- א- ראשית מבינים ומפנימים כי אי אפשר להמשיך ולהתייחס למלאי הדיור להשכרה בדפוסי החשיבה והכלים של התקופה שלפני שיוך הדירות, וחייבים לאמץ גישה חדשה.
- ב- מקימים ענף השכרות לדיור/תעסוקה (יזמויות קטנות, משרדים, פעילויות אמנות ואחרות), שיתנהל כענף כלכלי לכל דבר.
- ג- מעמידים בראשותו מנהל ענף עם אוריינטציה עסקית וחברתית, שמשימותיו הן:
 - הכנת תוכנית כוללת לשיפור משמעותי של המצב בטווח של 3-5 שנים, שתובא לאישור הנהלת הקהילה ואגש"ח האחזקות של הקיבוץ.

התוכנית צריכה לכלול:

- ביצוע סקר כולל על מאגר הדירות להשכרה – מה נדרש כדי להביא כל אחת מהן או חיבור שתיים מבחינה תכנונית ותקציבית, למצב טוב ונוח למגורים.
- קביעת סדר עדיפויות לשיפוץ.
- בהתאם לסקר, קביעת תוכנית עבודה הכוללת לו"ז מסודר לביצוע (שיחייב למשל פינוי חלק מהדירות כדי שאפשר יהיה לשפצן) ובתום השיפוץ לאכלס אותן ולפנות אחרות.
- מאחר שעלות הביצוע תגיע לכמה מיליוני שקלים, המימון אמור להגיע באמצעות הלוואה שתוחזר משכר הדירה של הדירות המשופצות.
- בחינה של הגדלת מלאי הדירות ע"י הקמת שכונה של מגורונים (קראווילות) בגדלים של 50 מ"ר עד 75 מ"ר (מאפשרות מגורים למשפחות צעירות עם 2 ילדים) אותן ניתן להקים באופן מהיר כאשר יש לתת את הדעת לנושא המיגון.

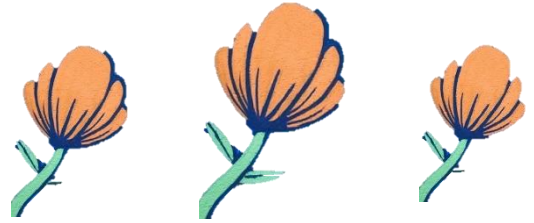
לדעתי הנושא צריך לקבל את הדחיפות הראויה ולהיכנס לתוכנית העבודה של שנת התקציב הקרובה, במהלכה יש לבצע את סקר מצב הדירות ולגבש תוכנית לביצוע (כולל קביעת סדרי עדיפויות לשיפוץ ומימון), פינוי הדירות בהתאם, בחינת העלויות של הצבת המגורונים וסימון שטח עבורם וגיוס המשאבים, כך שבשנת 2025 ניתן יהיה לגשת לביצוע שימשך כאמור מספר שנים.

בהזדמנות זאת ראוי להגיד **למירי בקל** תודה עם סיום תפקידה כאחראית על השכרת הדירות בקיבוץ במשך שנים (תפקיד קשה, שוחק ומורכב, בו הצרכים עולים תמיד על ההיצע) ולהביע הערכה רבה לאופן בו מילאה אותו.

מזל טוב

לבני ובנות
חודש נובמבר

מירי בקל בת 70

לאשתי היפה והאהובה, מזל טוב גדול ליום הולדת עגול 70.

אושר, בריאות, שפע של שמחה, צחוק והנאה.

70 זה רק מספר.

אוהב אותך המון, מזל טוב מבעלך היקר.

לין ששון בת 10

לין יקרה ואהובה

מזל טוב ענק ביוםולדת עשר.

את נהדרת תמשיכי כך, המשפחה

מלאכי מידה בן 10

מלאכי המתוק

מזל טוב על העשור הראשון (נשארו עוד 11).

כיף איתך חביבי!

עלה והצלח.

ההורים, האחיות וסבא

גידי גרינברג בן 10

מזל טוב

לבני חודש דצמבר

טאו ברקוביץ בן 10

מזל טוב ושמחה לרוב לך טאו אהוב ויקר
אתה כבר בן 10 ומה נאחל לך מתוק שלנו...?
שתישאר כמו שאתה; רגיש, חייכן, נבון, אהוב ואהוב, שמח
ומשמח.
שתישאר בריא וחזק ושכל משאלות ליבך יתגשמו להן.
אוהבים אותך תמיד, שין, איירה, קזמה, אמא אבא
וכמובן סבתא יעל

עומר רוזנפלד בן 10

עומר ילד מקסים שלנו
היום אתה חוגג יום הולדת 10 והשמחה מאוד גדולה!
ילד חייכן חכם ואהוב, ילד שאוהב ללמוד וחולה על כדורגל.
אתה חבר טוב לחברייך, אח בוגר ומקסים לאחייך
ונחת גדולה להוריך.
מאחלים לך מתוק שלנו, שתזכה להנות מהחיים,
כי הם גם יודעים להיות יפים. שתצחק ותשמח, תשחק
ותשתובב, תהנה מהרבה ניצחונות של הפועל.
אוהבים אותך מאוד מאוד אבא, אמא, ליאור, רני
וכל החיות של הרוזנפלדים

נולד בנובמבר

גוני רותם

בנם הבכור של עינת אזולאי ואבירן רותם

נכד ראשון של בתיה

נכד ראשון של עקיבא

אחיין ראשון של גלי

נולד ב-24.11.23 והביא הרבה שמחה ואור!!

נולדה בדצמבר

אלכסא

בתם הבכורה של מעיין קרונר ונחל
נכדה של אילנה תבל"א וירון ז"ל קרונר

נולדה ב-26.12.23

ברוכה הבאה!

לזכר חברינו ובנינו שנפטרו בחודש נובמבר (חשון-כסלו)

שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
יהודה (ליבק) שפנוב	17.11.1937	י"ג כסלו תרצ"ח
מנחם כרמי	13.11.1961	ה' כסלו תשכ"ב
אריה טייכמן	9.11.1970	י' חשון תשל"א
ישראל גלזר	9.11.1970	י' חשון תשל"א
יעקב רפמן	21.11.1974	ז' כסלו תשל"ה
אלעזר אונגר	29.11.1975	כ"ה כסלו תשל"ו
שנקה זליגמן	26.11.1984	ב' כסלו תשמ"ה
רינה כהן (וינטרוב)	27.11.1986	כ"ה חשון תשמ"ז
חילק (יחיאל) גולדוונדר	10.11.1996	כ"ח חשון תשנ"ז
יפה בהיר	28.11.1996	י"ז כסלו תשנ"ז
רבקה שני	21.11.2004	ח' כסלו תשס"ה
רחל ארנר	15.11.2005	י"ג חשון תשס"ו
יוסף כספי	28.11.2005	כ"ו חשון תשס"ו
מילק (שמעון) טל	30.11.2006	ט' כסלו תשס"ז
אורה גלמן	11.11.2009	כ"ד חשון תש"ע
דן פונרו	21.11.2012	ז' כסלו תשע"ג
נטע שוורץ-יוגב	26.11.2021	כ"ב חשון תשפ"ב

רוני גופר – דברים לזכרו של אורי לירון

ראשית, אני מכירה בצורך להסביר מיהו אורי, היות שחלק גדול ממי שחי כיום בנר דוד לא הכירו.

אורי הוא אח של דורית עדי ושלי, שהצטרף אלינו יחד עם אימו, שושנה, שנישאה לשמואל שריג, אבינו. כך זכינו באח בוגר, שהיה בן 8 כשהצטרף אלינו.

עם סיום שירותו הצבאי ביקש ללמוד באוניברסיטה וכשבקשתו זו לא ניתנה לו, עזב את הקיבוץ, והגשים את חלומו בכוחות עצמו. הוא היה פרופסור למתמטיקה שבשלב מסוים התמסר לפיתוח שיטות לימוד המתמטיקה בכיתות התיכון. אורי חי ונשם את ערכי המתמטיקה והפיזיקה, היות שאביו, שניאור ליפסון, היה המנהל המדעי של מכון ויצמן וממקימי האוניברסיטה הפתוחה בישראל, חבר האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים וחתן פרס ישראל למדעי החיים.

אורי היה בקבוצת זמיר, הקבוצה השנייה של קיבוצנו, יחד עם שאול ג., יהודית'קה, אפרתי, עופרה ורחלי נתיב. עד כאן זו היסטוריה למען מי שלא הכירו.

למשפחתנו אורי הביא המון הומור, טוב לב שופע ושותפות לאורך כל השנים, למרות המרחק הפיזי. שני מרכיבים מכריעים כיכבו בחייו – מצד אחד הדיוק והנוקשות של המתמטיקה, ומצד שני – המוזיקה. את חיי המוזיקה שלו התחיל עוד במוסד החינוכי, כאשר ניגן בחליל צד, אותו לקח גם לאוניברסיטה ולתזמורת הסטודנטים, שם גם הכיר את אשתו, יעל, שניגנה אף היא על אותו הכלי. עם השנים התנסה גם בנגינה בצ'לו ובהמשך בפסנתר. הוא הכיר אין סוף יצירות והיה צרכן קונצרטים אובססיבי.

בשנים האחרונות היה חולה, ולמרות זאת לא וויתר על קונצרטים, על הפגנות המחאה בחיפה ועל חוג אותו העביר לקבוצה מידידיו. אני שומרת בטלפון סרטון בו הוא יושב ליד הפסנתר, כבר קצת כפוף, ומלווה את נכדתו, הזמרת, ביצירתו של גונז "אווה ורום" (שארל גונז, מלחין צרפתי. אווה ורום היא תפילה נוצרית שזכתה להרבה הלחנות).

אפשר להגיד שחייו היו מלאים בדברים החשובים לו – משפחתו, עבודתו והמוזיקה.

בתקופה האחרונה, עת הרגיש שמותו מתקרב, נפרד מבני משפחתו בשלווה, בראש צלול ובהומור הידוע שלו.

אורי לירון נפטר ב-5.12.23, ונקבר בבית הקברות שלנו.

לזכר חברינו, הורינו ובנינו שנפטרו בחודש דצמבר (כסלו-טבת)

שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
מקס הלר	2.12.1938	ט' כסלו תרצ"ט
יהודה פאפו	2.12.1938	ט' כסלו תרצ"ט
בנימין מלצקי	2.12.1938	ט' כסלו תרצ"ט
עמנואל ברשי	23.12.1948	כ"א כסלו תש"ט
בנימין פלגי	3.12.1974	י"ט כסלו תשל"ה
פרנקו מאשי	28.12.1975	כ"ד טבת תשל"ו
ביכו (יונה) ביכובסקי	19.12.1976	כ"ז כסלו תשל"ז
אליהו שפיר	26.12.1977	ט"ז טבת תשל"ח
מיצ'ק (מיכאל) עדן	8.12.1981	י"ב כסלו תשמ"ב
קלרה שור	20.12.1981	כ"ד כסלו תשמ"ב
רחל פליק (פולונסקי)	15.12.1984	כ"א כסלו תשמ"ה
נפתלי גולומב	22.12.1984	כ"ח כסלו תשמ"ה
צבי גופר (פרידהופר)	2.12.1985	י"ט כסלו תשמ"ו
בן (משה) מאירי	14.12.1986	י"ב כסלו תשמ"ז
רחל הוכמן	8.12.1989	י' כסלו תש"ן
מלכה פרי (פדרבוש)	23.12.1989	כ"ה כסלו תש"ן
גנה יכין	7.12.1991	ל' כסלו תשנ"ב
רות שפירא (קוהל)	4.12.1992	ט' כסלו תשנ"ג
רעיה כספי	25.12.1992	א' טבת תשנ"ג

ג' טבת תשנ"ד	17.12.1993	יהושע סגל
י' טבת תשנ"ה	13.12.1994	הניה מובשוביץ
ו' טבת תשנ"ט	25.12.1998	לנה וולטרה
ט"ו טבת תש"ס	24.12.1999	שאל זיו
כ' טבת תש"ס	29.12.1999	ישראל אייכנוולד
כ"ד כסלו תשס"ד	20.12.2000	גבע מסקין
ה' טבת תשס"ב	20.12.2001	מאשה לסקר
כ"ט כסלו תשס"ג	4.12.2002	רבקה איילון
כ"ג כסלו תשס"ד	18.12.2003	חביבה טובין
כ"ח כסלו תשס"ה	11.12.2004	מתלא שיפוני
ט"ז כסלו תשס"ו	17.12.2005	יהושע לוריא
כ"ג כסלו תשס"ו	24.12.2005	אבימלך הלוי
א' טבת תשס"ח	10.12.2007	הלמוט לסקר
י"ג כסלו תשס"ט	10.12.2008	רותי הכהן
ה' בטבת תש"ע	22.12.2009	סילביה נשר
י"ט כסלו תשע"ב	15.12.2011	לאה'קה גלר
ה' טבת תשע"ד	08.12.2013	הלה צינברג
י' כסלו תשע"ה	02.12.2014	לאה גור
ו' טבת תשע"ה	28.12.2014	שושנה קול
ז' טבת תשע"ה	29.12.2014	מנשה כהן
י"א כסלו תש"פ	9.12.2019	רותי גולומב
טו כסלו תשפ"ג	9.12.2022	גוסטבו ויינר
כ"ב כסלו תשפ"ד	5.12.2023	אורי לירון (ליפסון)

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

הגדרות

מאונך

מאוזן

1. ברם... מי הם הגבוהים? (4)
2. + "25 מאוזן" חזו בעודן לחג שצריך סבלנות (5-4-3)
3. + "9 מאוזן" יש לי ביד את בן המקום (4)
4. לא חי לפני 8 בגלל הלחץ (3)
5. מיושנת ושונה היא אבישג (6)
6. גז שכיסה את הוצאותיך (4)
8. ירק שחפרו לו קן (6)
11. ליותר מ-50% יש בית במר"ם (6)
12. דמי תיור משתנים ומוגזמים (3-4)
14. בקרו עץ עם הגרזן שלו (6)
17. ... טוק או מהשמאל (4)
19. רוצה שינוי בחלון (4)
21. מכרסם עולם (3)
24. "ראו 22 מאוזן"

1. החבר שלי שב למקום עם הרבה עצים (3)
4. ממלא את רצונו ויאללה... טסים (5)
7. שולטת כנגד הקבוצה (5)
9. ראו "3 מאונך"
10. מני ברחם משתנה ומשתתפים בסבלם (6)
13. בטלו והסירו את החק במו ידיהם (4)
15. אילן מצפה לעץ (4)
16. בין הלא ידוע ולבית נמצא בו את פי הקומקום (7)
17. רזי הוא יסוד אחר (4)
18. כשזוגתי תשוב, הוא ימצא אמתלה (4)
20. ספרו ולא מלמעלה את המאושפזת (6)
22. + "24 מאונך" שב בו במס ומושפל (4)
23. אריג שבלמה בריקוד (5)
25. "ראו 2 מאונך"
26. פיילה ?? (3)